

Segít a több gazda: Látogatás a kecskeméti Ifjú Gárda Fúvószenekarnál*

A fúvósmuzsika évszázadok, sőt évezredek óta fontos része az ünnepeknek. De a fúvós hangszerek és a velük társult ütők – a vonósokénál nagyobb – hangereje, játékmódjuk bizonyos adottságai kiválóan alkalmassá teszik ezeket az együtteseket a szabadtéri szórakoztató muzsika előadására is.

A megyeszékhelyen és Bács-Kiskun más részein is gyakori szereplő a kecskeméti Ifjú Gárda Fúvószenekar.

Az együttes 1968 októberében alakult meg Hány Péternek, a Kodály Zoltán Ének-Zenei Iskola tanárának vezetésével. Akkor meg úttörőzenekarok között volt a helyük. Azóta felserdültek, ifjakká váltak a muzsikáló gyerekek. A KISZ-bizottságok, a megyei és városi tanács, valamint az úttörőház támogatását élvezik. A több gazda nem árt a zenekar működésének, inkább segíti munkájukat. A sokoldalú támogatást indokolja, hogy a hangszerek beszerzése, karbantartása sok pénzt igényel. Próbateremre ugyancsak szükség van. hogy jól fel tudjanak készülni a szereplésekre. Munkájukat, közreműködésüket igényli valamennyi szerv, a megye társadalma.

A huszonnégy tagú zenekar törzsgárdáját pillanatnyilag négyen alkotják: Gyulai Endre és Ziskó János klarinétosok, a trombitások között Kazinczy Ferenc és Kiss László, az első harsonás. Lennének még többen is, de ők most töltik katonaidejüket.

– Az Állami Zeneiskola és az Ének-Zenei Iskola fúvóstanszakairól jönnek az együttesbe a fiatalok – mondja Hány Péter karnagy. – Jelentkezett viszont néhány olyan fiú is, aki kimondottan azért kezdett hangszert tanulni, hogy muzsikálhasson a fúvószenekarban. A két zenei intézeten kívül más iskolákból származó tagjaink ugyancsak vannak, mint például a 623-as szakmunkástanuló iskolából, vagy a Katona József Gimnáziumból.

– Mit és hol játszik a zenekar?

– Mindenfelét, és mindenhol! – hangzik a válasz – Indulókat menetzenének, a legkülönbözőbb ünnepi műsorszámokat, de stilizált táncsorozatokat, népdalfeldolgozásokat, klasszikus szerzők műveit is. Ezeket természetesen inkább térzenék alkalmával. A repertoárral ugyanolyan problémáink adódnak, mint általában a többi fúvószenekaroknak. Minden mű hangszerelésén változtatni kell, a sajátos lehetőségeinkhez, hangszeradottságainkhoz kell igazítani, anélkül, hogy a darab egésze csorbát szenvedne.

* Petőfi Népe, 1974. 04. 19., 5. o.

A beszélgetés közben Hány Péter megjegyzi, hogy nincs külön házi szerzőjük. A zenekar tagjai azonban elárulják, hogy a hangszerelés körültekintő munkáját mindig a karnagyuk végzi el. Kodály néhány epigrammáját Hány Péter hangszerelésében például egyedül ők tartják műsoron. Nagyon szeretik Farkas Antal kitűnő feldolgozásait, főként a Kuruc dalok és táncok című darabot. Szívesen játszották a Kuckókirály című melodramát is.

A zenekar tagjainak közös nagy élménye a két megyei fesztiválon aratott siker. 1972-ben a Tajón megrendezett találkozón a zsűri külön kiemelte teljesítményüket. A kőszegi országos fesztiválon is sikeresen mutatkoztak be. Legszebb emlékeik a tavalyi NDK-beli utazáshoz kapcsolódnak. Annak különösen örülnek, hogy szereplésükkel bebizonyították: méltók voltak a bizalomra, a támogatásra. A hivatalos szervek elismerését mutatja az együttes karnagyának és nyolc tagjának „Kiváló ifjú vezető” kitüntetése is.

Reméljük, hogy ügyszeretetük, szakmai fejlődésük majd felnőtt muzikusokként is együtt tartja őket – a maguk és mások örömére.